

на 4 октомври 1946 г.⁵¹ В предизборната си борба в изборите за ВНС опозицията неколкратно изразява отрицателното си отношение по предложения проект на Конституция на НР България за обсъждане. На страниците на опозиционния печат – в „Народно земеделско знаме“⁵² и в „Свободен народ“, нейни представители изразяват различни виждания по този проект. Те издигат най-често лозунгите: „Долу комунистическата диктатура!“, „Долу комунистическият проект за конституция!“, „Искаме свобода“ и др.⁵⁴

Конфликтът в политическата борба между правителството и Отечествения фронт, от една страна, и опозиционната парламентарна група продължава в заседанията на ВНС през следващите месеци на 1946 г. и на 1947 г. до приемането на Закона за забрана и разтуряне на БЗНС „Н. Петков“ на 26 август 1947 г. Забележителна е речта на Никола Петков, произнесена във ВНС на 1.XII. 1946 г., по повод на изборния терор на 27.X.1946 г., прочитайки и писмото на народния представител Петър Коев за прекараните дни в Дирекцията на милицията. Подобна реч произнася и лидерът на БРСДП Коста Лулчев на 5 декември 1946 г. във ВНС. В края на своята реч прочита от името на ОФ опозиция декларация, съдържаща редица аргументи за проблемите във вътрешнополитическия живот на страната⁵⁵. Обединената опозиция изразява в редица статии отрицателното си отношение и към подписания договор за мир на 10 февруари 1947 г. Според нея „той е тежък, несправедлив, жесток“, „не най-достойният, „не е най-добрият, не е „заслужен и почтен“, защото не държи сметка за всички условия, необходими за бъдещото стопанско развитие на страната, определя репарации и контрол върху вътрешнополитическия и стопанския живот в страната, както и накарнява суверенитета на страната ни“⁵⁶.

Веднага след подписването на Договора за мир започва серия от процеси срещу опозиционните депутати. Още през март 1947 г. се ограничават възможностите за обществена изява на опозицията, нейните членове са „мобилизирани“ за стопанска и строителна дейност, а през май с. г. са спрени